

αυτοκρατορίας. Ἐκτοτε ὁ θερμὸς συνήγορος τῆς Reveil ἐξελέγη
 ἡ Παρισίους καὶ Μασσαλίαν βουλευτῆς ὑποψήφιος τῶν ἀδελ-
 φῶν.

Ἐν Μασσαλίᾳ ἀνθυποψήφιοι αὐτοῦ ἦσαν, οἱ κ.κ. Δὲ Λεσέψ καὶ
 ἄλλοι ἕνεκα τούτου ἀνεδείχθη βουλευτῆς ἐν δευτέρᾳ ψηφοφορίᾳ.

Ἐν Παρισίοις ἔλαβε 21784 ψήφους κατὰ τοῦ ἀνθυποψηφίου
 αὐτοῦ κ. Καρνῶ, ὅστις μόλις ἔλαβε 9000 περίπου.

Ὁ κ. Α. Γαμβέττας ἐπροτίμησε τὴν ψῆφον τῆς Μασσαλίας καὶ
 ἐφῆκεν οὕτω μίαν θέσιν εἰς τὸν κ. Ἐρρίκον Ῥοσεφόρ (Rochefort),
 ὅστις μετ' ὀλίγον ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Παρισινοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Α. Γαμβέττας ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἀρχηγὸς τῶν
 ἀδελφῶν καὶ ὑπεστήριξε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ μετ' εὐ-
 σελμίας καὶ αὐθεντίας ἐν ταύτῳ, χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν εὐ-
 λωτίαν του καὶ γινῶσιν τῆς ῥητορικῆς τέχνης.

Μόνος, ἠδυνήθη καὶ ἐτόλμησε νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν Ῥοσεφόρ,
 ὅταν μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Auteil, τούτέστι τὴν ὑπὸ τοῦ Πέτρου
 Βοναπάρτου δολοφονίαν τοῦ Νουάρ, ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν
 θάψαν νὰ καταδιώξῃ τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς Μασσαλιώ-
 τικῆς.

Τῷ 1870, παρουσιάζει εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τῆς
 ἀκαθοχῆς φρενοβλαβῶν ἐν τοῖς φρενοκομείοις καὶ ἀποκαλύπτει
 ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ σκανδαλώδη συμβάντα τῆς ὑποθέ-
 σεως Sandon-Billault.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπαγγέλλει λαμπρὸν λόγον
 κατὰ τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου δημοψηφίσματος, ὅπερ παρέσυρε μετ'
 ὀλίγον τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν καταστροφὴν, διότι ἔχων ὁ Ναπο-
 λέων τὴν πεποιθήσιν ὅτι κέκτηται τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ
 ἀπέφυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πρωσσίας.

Ταυτοχρόνως ἐν περιφρήμῳ τινὶ ἐπιστολῇ του ἐπιβεβαίωσεν τὸ
 ἄσχημα αὐτοῦ καὶ ἀπῆντα εἰς τὰς ἀνοήτους εἰσηγήσεις τῶν
 ἀπρετῶν τῆς Ἀυτοκρατορίας, διὰ τῶν ἀκολούθων φράσεων:
 Πρέπει νὰ λέγηται, ἐπαναλέγηται καὶ ἀποδεικνύηται ὅτι, δι'
 ἡμᾶς, ὁ θρίαμβος τῆς δημοκρατίας, δημοκρατίας ἰδρυμένης ἐπὶ
 ἀσθενῶν θεσμῶν, εἶνε ἡ ἀσφάλεια καὶ εὐημερία τῶν ὕλικῶν συμ-